Dosarul nr. 1ra-329/22
1-17028342-01-1ra-28052021

Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

15 iunie 2022 mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție, în următoarea componență

Președintele ședinței, judecătorul Svetlana Filincova
judecători Mariana Pitic
Victor Burduh

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpat, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 martie 2019, în cauza penală în privința lui

Ticot Veaceslav Semeon, născut la 25 aprilie 1995, originar şi domiciliat în mun. Bălți, str. Căpriana 4/3.

Termenul de examinare a cauzei:
1. Prima instanță: 25.04.2017 – 16.02.2018;
2. Instanța de apel: 28.03.2018 – 27.03.2019;
01.11.2019 – 24.03.2021;
3. Instanța de recurs: 01.07.2019 – 01.10.2019;
28.05.2021– 01.02.2022;
04.03.2022– 15.06.2022.

a c o n s t a t a t :

Prin sentința din 16 februarie 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul Central, Ticot Veaceslav a fost recunoscut vinovat şi condamnat în baza art.188 alin.(2) lit. b), c) și d) din Codul penal, la 9 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Amoașii Ivan, însă în privința acestuia hotărârile judecătorești cu recurs ordinar nu se contestă.

Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Ticot Veaceslav la 16 februarie 2017, aproximativ pe la orele 22:30, împreună cu Amoașii Ivan şi Grosu Sorin, acționând cu intenție criminală unică, îndreptată spre sustragerea bunurilor altei persoane şi îmbogățire prin atacul tâlhăresc, conștientizând de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile şi dorind survenirea acestora, ascunzându-și identitatea cu ajutorul unor măști și cagule, au pătruns în curtea casei de locuit nr.xx amplasată în mun. xxxx, unde au împărțit rolurile de participare în comiterea tâlhăriei, şi anume, în timp ce Amoașii Ivan stătea în apropierea casei indicate în scop de neadmitere să fie văzuți de cineva

sau reținuți, Ticot Veaceslav şi Grosu Sorin, prin forțarea ușii de intrare, au pătruns în casa dată, unde au atacat-o pe proprietara casei Sîrbu Galina. Ticot Veaceslav i-a aplicat acesteia câteva lovituri cu pumnii în regiunea capului, de la ce ultima a căzut jos, iar Grosu Sorin i-a astupat gura cu mâna ca să nu strige ajutor. Ca rezultat, conform Raportului de expertiză medico-legală nr. 117 din 18 februarie 2018 Galinei Sîrbu i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de echimoze la ochiul stâng şi cotul stâng, plagă contuză supra orbital pe stânga, care se califică ca ușoare cu dereglarea sănătății de scurtă durată, adică, periculoase pentru viața şi sănătatea persoanei atacate. După ce, continuând acțiunile sale infracționale, Ticot Veaceslav şi Grosu Sorin cerând bani de la Sîrbu Galina, au început să caute bani prin casă și când nu au găsit careva bani sau obiecte prețioase, au deschis geanta Galinei Sîrbu care se afla pe pat, de unde, presupunând că, printre chitanțele pentru achitarea serviciilor comunale se află bani, au sustras chitanțele și au părăsit locul infracțiunii, surprinși de către vecini, care au auzit strigatele de ajutor a părții vătămate.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut în drept că, fapta inculpatului Ticot Veaceslav întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 188 alin.(2) lit. b), c), d) din Codul penal, individualizată prin - „atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, săvârșit de două sau mai multe persoane, mascată, deghizată sau travestită, prin pătrundere în încăpere, în alt loc pentru depozitare sau în locuință”.

La 20 februarie 2018 sentința din 16 februarie 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul Central a fost atacată cu apeluri de către, inculpatul Ticot Veaceslav și avocatul Polivenco Victor, în numele inculpatului Amoașii Ivan.

Inculpatul Ticot Veaceslav a solicitat casarea totală a sentinței din 16 februarie 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul Central, cu pronunțarea unei sentințe de achitare, invocând faptul că sentința este ilegală și lipsită de suport juridic.

În motivarea cererii inculpatul, Ticot Veaceslav a relatat că, nu este vinovat, considerând că instanța de fond nu a examinat cauza penală în măsură deplină şi nu a stabilit adevărul. A indicat că a prezentat un certificat medical, care confirmă că fizic nu se putea afla la locul faptei, menționând că inculpatul Amoaşii Ivan nu-şi recunoaște vina, însă Grosu Sorin, a dat declarații false.

Avocatul Polivenco Victor, în numele inculpatului Amoașii Ivan, a solicitat casarea sentinței din 16 februarie 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul Central, rejudecarea cauzei şi pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modul stabilit, pentru prima instanță, prin care Amoașii Ivan să fie achitat.

Prin decizia din 27 martie 2019 a Colegiului penal al Curții de Apel Bălți, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate și menținută sentința.

Instanța de apel a reținut că, instanța de fond a respectat normele procesual-penale şi normele penale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală, în mod obiectiv şi corect a stabilit circumstanțele de fapt, de drept şi just a tras concluzia că inculpatul Ticot Veaceslav a comis infracțiunea prevăzută de art.188 alin.(2) lit. b), c), d) din Codul penal.

În contextul dat, instanța de apel a menționat că, între inculpați a fost o înțelegere și anume între Grosu Sorin şi Ticot Veaceslav să intre în casă unde se afla

partea vătămată Sîrbu Galina, iar Amoaşii Ivan se va afla în stradă lângă alimentară şi îi va anunța dacă cineva va veni. În cazul dat nu poate fi exces de autor, deoarece toți inculpații au știut cu certitudine că merg să comită infracțiunea în casa unde se află stăpâna, aceștia s-au pregătit, îmbrăcând haine cu cagule și măști, au monitorizat din timp locuința și au repartizat rolurile.

La 27 mai 2019, avocatul Gheorghe Postolache, în numele inculpatului Amoașii Ivan a declarat recurs ordinar, solicitând casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri, prin care inculpatul Amoaşii Ivan să fie achitat, sau dispusă rejudecarea cauzei de către instanța de apel.

Prin decizia din 01 octombrie 2019 a Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul, casată total decizia din 27 martie 2019 a Colegiului penal al Curții de Apel Bălți, în privința inculpatului Amoașii Ivan și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 24 martie 2021 a Colegiului penal al Curții de Apel Bălți, apelul avocatului Polivenco Victor și apelul suplementar al avocatului Postolachi Gheorghe în numele inculpatului Amoașii Ivan, au fost admise. A fost casată parțial sentința în privința lui Amoaşii Ivan, rejudecată cauza și emis o hotărâre nouă potrivit modului stabilit pentru prima instanță și, în temeiul art. 390 alin.(1) pct. (2) din Codul de procedură penală, s-a dispus achitarea lui Amoașii Ivan de sub învinuirea adusă în baza art.188 alin.(2) lit. b), c) și d) din Codul penal, deoarece fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

La 12 mai 2021 procurorul, a contestat cu recurs decizia, solicitând casarea acesteia, cu trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

Prin decizia din 01 februarie 2022 a Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul ordinar declarat de procuror, fiind casată total decizia din 24 martie 2021 a Colegiului penal al Curții de Apel Bălți, în privința inculpatului Amoașii Ivan și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La 09 aprilie 2021, inculpatul Ticot Veaceslav a depus cerere de recurs ordinar.

Prin încheierea din 15 aprilie 2021 a Președintelui Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, a fost restituită cererea de recurs ordinar depusă de către inculpatul Ticot Veaceslav, pentru înlăturarea neajunsurilor și depunerea unei cereri noi de recurs în termen de 30 de zile. S-a informat recurentul despre faptul că în cazul în care nu va înlătura neajunsurile în termenul indicat, cererea de recurs se va considera nedepusă.

La 13 mai 2021, inculpatul Ticot Veaceslav, în termenul acordat de 30 de zile a depus cerere de recurs ordinar, invocând dezacordul cu decizia instanței de apel.

Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispozițiilor art. 432 alin. (2) pct. 1) din Codul de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că nu corespunde după conținut prevederilor art. 429 și 430 din Codul de procedură penală.

Dispozițiile art. 430 din Codul de procedură penală, stipulează cerințele, cărora trebuie să corespundă cererea de recurs, în special, textul recursului trebuie să

conțină argumentarea ilegalității hotărârii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 din Codul de procedură penală (unul sau mai multe din acestea) şi cu invocarea problemei de drept ce persistă în cauză, indicând care este eroarea comisă de instanță, la fel trebuie să conțină și semnătura recurentului.

Colegiul penal, verificând motivele recursului declarat, constată că inculpatul, de fapt motivează dezacordul cu constatarea vinovăției acestuia, fără a aborda careva probleme de drept, nu indică la careva erori comise de instanța de apel ce ar genera casarea acesteia şi nu argumentează recursul în sensul declarat, mai mult cererea de recurs nici nu este semnată de către inculpatul, Ticot Veaceslav.

Art. 427 alin. (1) din Codul de procedură penală, prevede 16 temeiuri de declarare a recursului ordinar, astfel, dacă o parte a procesului consideră că soluția instanței de apel conține erori de drept şi o atacă în instanța superioară, atunci ea este obligată, conform art. 430 pct. 5) din Codul de procedură penală, să motiveze recursul şi să indice eroarea ce s-a comis, în coraport cu cel puțin unul din temeiurile enumerate în art. 427 alin. (1) din Codul de procedură penală.

Colegiul penal, subliniază că declararea recursului împotriva unei hotărâri judecătorești constituie elementul volitiv al atacării, motivele sunt elementul logic al acesteia. Motivele justifică, prin arătarea temeiurilor ce stau la baza lui, actul de voință pe care îl reprezintă folosirea căii de atac. De asemenea, instanța de recurs menționează că, rolul motivelor invocate în susținerea căii de atac nu se reduce la simpla aducere la cunoștință instanței superioare a dezacordurilor produse de soluția pronunțată, ci şi a cauzelor acestor dezacorduri.

Astfel, prin motivarea recursului, în principiu se precizează şi se delimitează cadrul discuției în fața instanței de control şi al judecății acestei instanțe.

Declararea şi motivarea recursului sunt întotdeauna distincte şi din punct de vedere cronologic, succesive, având fiecare în parte, o semnificație şi o finalitate proprie, deși ele se realizează prin același act procedural, în sensul că motivele sunt indicate în chiar cererea de recurs.

În cazul în care autorul nu semnează recursul și nu invocă concret sau nu semnalează în recurs temeiul pe care se bazează, cu argumentele aduse în acest sens, din cele reglementate de norma procesuală penală, un asemenea recurs se consideră ca fiind necorespunzător după conținut, deoarece nu îndeplinește exigențele prevăzute de pct. 5), 7) a art. 430 din Codul de procedură penală şi urmează a fi declarat ca inadmisibil.

Așadar, Colegiul constată că recursul ordinar declarat de inculpatul Ticot Veaceslav, nu întrunește condițiile legale de conținut, iar instanța de recurs nu este în drept să completeze recursul declarat cu circumstanțele de fapt şi de drept, ce l-ar justifica sub acest aspect, întrucât potrivit art. 24 alin. (2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În consecință, dat fiind faptul că, în fața instanței de recurs nu este stabilit cadrul discuției, recursul nefiind semnat și motivat, în corespundere cu prevederile legale enunțate mai sus, Colegiul penal conchide că recursul inculpatului este inadmisibil, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut, prevăzute în art. 429-430 din Codul de procedură penală.

În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 1) din Codul de procedură penală, Colegiul penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpat, împotriva deciziei Colegiului penal al Curţii de Apel Bălți din 27 martie 2019, în cauza penală privindu-l pe Ticot Veaceslav, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 15 iunie 2022.

Președinte	Svetlana Filincova
judecători	Mariana Pitic
	Victor Burduh